

er det, at man foreslæaer, at Summen udgaaer af Budgettet. Finantscomiteen erkjender, at Krigsministeriet har gjort et Forslag, nemlig at sætte dem paa halv Sold, men dette Forslag siger man forstjener ikke Bisald, og derfor skal Krigsministeriet indkomme med et andet. Rigsdagen kan forkaste Ministeriets Forslag og sætte sine egne Beslutninger istedet, men det kan ikke paalægge Ministeriet at fremkomme med et nyt. Naar Rigsdagen forkaster Ministeriets Forslag uden at sætte noget istedet, saa ligger deri en absolut Nægtelse af Bevillingen; men Finantscomiteen synes at ville kaste Odium for Nægtelsen fra sig over paa Ministeriet, som om det var Ministeriet, der ikke vilde række Haanden til at sikke Reserveofficererne en passende Fremtid. Mit Forslag foreligger, det vil blive bekjendt i hele Landet. Fra Finantscomiteen have vi i dette Anliggende ikke seet andet end undvigende Svar; mit Forslag er for det løbende Aar; ifald jeg skulde forelægge en definitiv Armeepian, vilde det samme Forslag vorde deri optaget som permanent; men nu at forelægge et saadant, gjældende for Fremtiden, vilde være at foregribe denne. Naar selve Reserveorganisationen og Officerernes Tjeneste og Pligter i den bestemmes, da er Tiden til tillige at bestemme deres fremtidige Bagering; men her er kun Talen om en midlertidig Bestemmelse, forresten kjender Thinget af, hvad jeg nylig har sagt, hvorledes mit endelige Forslag herom vilde komme til at lyde. Hvad Krigsreserveofficererne angaaer, saa veed jeg vel, at de fra den Tid, de ophøre at være i activ Tjeneste, ikke længere have strengt Retstrækning paa at gageres; jeg har imidlertid troet, at den fornuftige Folkevillie og Rigsdagen, som Udtryk for denne, ville samstemme med mig i, at disse Officerer, af hvilke en meget stor Deel nu ikke længere har nogen anden Livsstilling, ikke, efter at have kæmpet hæderligt Krigen igjennem, pleblikkelig ved Freden bør, fordi man da maaskee ikke har Brug for dem længer, berøves al Understøttelse af Staten, og jeg troer ved at foreslæae dem satte paa halv Sold kun at have stillet en moderat Fordring; skulde Rigsdagen ikke ville gaae ind derpaa, skulde det meget smerte mig. Udvalget erkjender, at, naar Freden indtræder, vil

det være en stor Ubillighed at gennemføre Planen af 1842, hvorefter Reserveofficererne i Fredstid ikke skulle nyde Betaling; derimod mener Udvalget, at disse Officerer ikke bør behandles alle paa samme Maade, navnlig ved, som i Budgetudkastet er foreslæaet, i de første Fredsaar at sætte dem paa halv Sold; derimod vil Udvalget have dem deelt i 3 Kategorier. Efter min Mening falder imidlertid de to sidstnævnte Kategorier sammen, thi de til Reserveofficerer forfremmede Underofficerere, saavidt skjønes, i samme Tilfælde som Reserveofficererne; de have opgivet deres tidligere Livsstilling for at indtræde i Officererclassen, de have gjort det frivilligt og med Bevidsthed om, at de gjældende Bestemmelser ikke hjemle dem Gage som Reserveofficerer længere, end deres Tjeneste varer; jeg troer derfor ikke, at der er nogen gyldig Grund til at etablere nogen forskjellig Behandling i Henseende til disse to Classer. Naar den endelige Plan for Armeen er lagt, vil det vise sig, hvormange Reserveofficerer der i Fremtiden vil bruges; de ville da blive udtagne af de tjenstdygtigste af det forhaandenværende Antal; det overflødende ringe Antals fremtidige Bilkaar vil i Planen blive bragt i Forslag; der tvivles ikke paa, at Rigsdagen vil vise dem det danske Folks Paaskjønnelse af deres hæderlige Tjeneste; i heltemodig Selvopoffrelse og glimrende Vaabendaad have de vist sig at være værdige Kammerater af Officererne i Linien. Antallet af dem, som ikke behøves ved den fremtidige Organisation af Reserven, vil ikke være stort; de fleste af de Overflødende ville bestaae af Saadanne, som mere eller mindre have tilfald deres Helbred i Statens Tjeneste, og for hvem en livsvarig Pension af 120—180 Rbd., (den halve Gage), vilde yde en tarvelig Hjælp til Livets Ophold; de øvrige Officerer af Reserven skulde i Fremtiden staae til Krigsministerens Disposition. Dette er min Formening om Reserveofficererne, naar engang den definitive Ordning af Reserven indtræder; — Spørgsmaalet foreligger ikke nu, men, ifald man vil tillade mig det, skal jeg ved denne Leilighed udtale mine Anskuelser derom. — De Officerer af Krigsreserven, som skulle staae til Krigsministerens Disposition, bør nødvendigviis være